

דף צה.

עין משפט א.ב.

אה"ע סימן טו סעיף כז

עיין לעיל דף צד. עין משפט ג

עין משפט ג.

אה"ע סימן יא סעיף א

א. קינא לה בעלה ונסתרה^ז, ולא שתתה מי המרים אסורה לבעלה, ואחרי שבעלה גירשה אסורה לזה שנתייחדה עמו, ואם נישאת לו תצא אפי' יש לה בנים ממנו^ח. אבל מבעלה אין מוציאים אלא אם כן נסתרה אחרי הקינוי.

ב. אם לא קדם קינוי רק שבאו עדים^ט שנסתרה עם איש זה ובא ומצאה שעומדת על המטה וחוגרת, או יוצאים ממקום אפל, או מנשקים^י זא"ז, או נכנסו זא"ז והגיפו הדלתות אחריהם^כ, או דבר מכווער אחר. אם הוציאה בעלה משום דבר מכווער זה, לא תנשא לנטען. ואם נישאת תצא, אך אם היו בנים^ל לנטען ממנה לא תצא.

ז. מגמ' סוטה כ"ז ויבמות כ"ד וכ"ה. ולא שתתה מי המרים בין שלא רצה בעלה להשקותה בין שלא רצתה היא, ודבר זה צ"ע אם עומדת וצווחת טהורה אני ורוצה לשתות ובעלה מעכב למה תאסר לנחשד. ח"מ. וה"ה דאשה זו אסורה לכהן אחרי מיתת בעלה.

ח. ובזה"ז אם בעלה רוצה לגרשה בעדי כיעור בע"כ רשאי, דבזה לא תיקן ר"ג. כ"כ מהר"ם מלובלין ודלא כרש"ל. כ"כ הב"ש בס"ק ו'. ומשמע מהשו"ע דאף לצאת ידי שמים אינו חייב להוציאה.

ט. ובעינין עדים כשרים ולא קרובים. כ"כ הב"ש בס"ק י"ב משב"י.

י. הח"מ מסתפק האם כל זה דוקא בצירוף כיעור ששהו לפני כן שיעור כדי טומאה, או אף בלי שהו חיישינן שנטמאה פעם אחרת, ועיין בשו"ת הרב מזרחי סי' כ"ה.

כ. היינו במנעול. כ"כ הרשב"א.

ל. כן פירש הרי"ף דחוזר על הנטען כ"כ הגאון. ורמב"ם ורא"ש פירשו דאע"פ שיש בנים מהראשון תצא.

א. ג. במה דברים אמורים כשיצא מ קול דלא פסיק יום ומחצה, ולא היו אויבים לאף צד. ואם נ חסר דבר מכל הנ"ל, אם נישאת לנטען ב לא תצא, אפי' אין לה בנים ממנו. ואפי' בא עד אחד ע ואומר שזינתה עמו לאו כלום.

הגה: ד. עדי כיעור מצטרפים ב דשאני מעדי קידושין, ואף שראו זה אחר זה וכיעורים שונים.

דף צה:

עין משפט א. אה"ע סימן טו סעיף כח
עין לעיל דף צד: עין משפט ב.ג.

עין משפט ב. אה"ע סימן קנט סעיף ג

ג. יבמה שזינתה לא נאסרה על היבם אם הוא ישראל, אבל אם הוא

מ. כתבו הרש"ל והב"ח דהקול לא מכח העדי כיעור, אלא מדבר אחר. כ"כ הב"ש ס"ק ט"ו.

נ. מלשון זה משמע דלא תנשא לכתחילה, ויראה דאף מכח הקול בעלמא לא תנשא דירחיק עצמו מלזות שפתיים, כמו הנטען מהשפחה והנוכרית. כ"כ הח"מ.

ס. מגמ' קידושין ס"ו, מההוא סמ"א.

ע. ודעת רש"י ביבמות כ"ה דמוציאים אף מבעלה ע"י קול דלא פסיק, אפי' לא הוחזק בבי"ד עם עדי כיעור. כ"כ הב"ש ודוקא אם אין לו בנים ממנה. אבל הח"מ תמה דאף דיש לו בנים מוציאים, דבהרמב"ם להדיא כתוב להיפך. אבל באחד מהם דהיינו קול או עדי כיעור אין מוציאים. ואם בעלה הוציאה בדבר אחד וכנסה הנחשד, מוציאים ממנו אם אין לה בנים מהנחשד דכן משמע מהרי"ף ורמב"ם.

פ. ממרדכי ביבמות כ"ה. וה"ה עדי טומאה אע"ג דטומאה שראה זה לא ראה זה. כ"כ הח"מ לפי טעם הב"י דאיסורי דומיא לממון. ומשמע דעד אחד בכיעור לאו כלום, אולם אם מהימן ליה נאמן. כ"כ הח"מ, והב"ש חולק אף במהימן ליה. ובענין עד אחד בכיעור עיין רא"ש יבמות ודעת ר"ת שם.

וה"ה בעד אחד בטומאה לאו כלום אם לא שמהימן ליה כבי תרי דנאמן כ"כ הח"מ והגאון הכריע כהח"מ ודלא כב"ש.

כהן נאסרה עליו, וי"א דלבוועל אסורה משום קנס אף שלא נאסרה
ליבם ז.

עין משפט ג. אה"ע סימן טו סעיף כח
עיין לעיל דף צד: עין משפט ב.ג.

ז. מסוטה כ"ז ע"א. ונ"י בפ' האשה, אע"פ שליבם מותרת, ולפ"ז המאנס א"א ישראל
אף שמותרת לבעלה אסורה לבעל, כ"כ הב"ש. ובשל"ג כתב דאף ליבם אסורה כאן.